

คำนาม

เขียนโดย ภาษาศยาม

วันเสาร์ที่ 06 กันยายน 2008 เวลา 07:04 น. - แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 18 พฤศจิกายน 2008 เวลา 19:53 น.

คำนาม

คือ คำที่แสดงความหมายถึงบุคคล สัตว์ สิ่งของ สภาพ อากาศ และลักษณะ ทั้งนี้รวมสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต

ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมคำนามแบ่งเป็นชนิดย่อยๆได้ ๕ ชนิด

๑. คำนามสามัญ (สามัญนาม) แทนชื่อทั่วไปไม่ชี้เฉพาะ เช่น คน สัตว์ บ้าน เวลา วัน คืน เดือน

ปี อายุ อำนาจ บาบ บุญ ฯลฯ

คำนามสามัญ แบ่งเป็น ชื่อสิ่งของจำพวกใหญ่ เช่น คน นก ต้นไม้ เป็นต้น และชื่อสิ่งของจำพวกย่อย

จากจำพวกใหญ่อีกชั้นหนึ่ง เรียกว่า สามาณยนามย่อย เช่น

๔. คำนามธรรม (อาการนาม)

การ + กิริยาอนุรูปธรรม เช่น การกิน การอยู่ การออกกำลังกาย การเรียน ฯลฯ

ความ + กิริยานามธรรม เช่น ความรัก ความโกรธ ความเกลียด ฯลฯ

ความ + วิเศษณ์ เช่น ความดี ความชั่ว ความทุกข์ ความสุข ฯลฯ

๕. ลักษณะนาม คำนามที่ใช้บอกลักษณะนามทั่วไป

ลักษณะนามมักใช้หลังคำวิเศษณ์บอกจำนวน เช่น ช้าง ๒ เขือก ขลุ่ย ๕ เล้า เลื่อย ๗ ปืน

บางกรณีอาจใช้คำนามคำต้นแทนลักษณะนามได้ เช่น วัด ๒ วัด โครงการ ๑๐ โครงการ

ประเทศหลายประเทศ หรือใช้ลักษณะนามอยู่หน้าคำ เดียว, นี้, โน้น ฯลฯ

เช่น คนคนเดียว สมุดเล่มนี้ ห่องห้องโน้น เป็นต้น ลักษณะของลักษณะนาม

ลักษณะนาม ได้แก่ นามทั่วไป(สมานนาม) หรือนามบอกหมวดหมู่(สมุหนาม) แต่นำมาใช้เพื่อบอก

ลักษณะนามของนามข้างหน้า จำแนกได้ ๕ ชนิด คือ

๑. ลักษณะนามบอกชนิด

๒. ลักษณะนามบอกหมู่

๓. ลักษณะนามบอกสัณฐาน

๔. ลักษณะนามบอกจำนวนและมาตรา

๕. ลักษณะนามบอกอาการ

ลักษณะนามที่จะยกมาให้เห็นต่อไปนี้ จะใช้อักษรย่อกำกับไว้ตอนท้าย เพื่อบอกชนิดของลักษณะนามคำนั้นๆดังนี้

คำนำ

เขียนโดย ภาษาศยาม

วันเสาร์ที่ 06 กันยายน 2008 เวลา 07:04 น. - แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 18 พฤศจิกายน 2008 เวลา 19:53 น.

---

๑. (ช.) ๒. (ม.) ๓. (ส.) ๔. (จ.) ๕. (อ.)

คำลักษณะนาม

กระบอก (ส.) ปืน ข้าวหลาม

กัณฑ์ (ม.) การเทศน์ คำเทศน์

กลัก (ม.) ไม้ขีดไฟ

ก้อน (ส.) ก้อนดิน ก้อนหิน ก้อนอิฐ ก้อนข้าว ก้อนขนมปัง ฯลฯ

กำ (อ.) ของที่ทำเป็นกำ ผัก หญ้า รวงข้าว ฯลฯ

กิ่ง (ช.) งามข้าง กิ่งไม้

กุลี (จ.) ผ้าห่อหนึ่งที่รวมกัน ๒๐ ผืน

ขนาน (ช.) ยานแก่โรคต่างๆ

ขอน (ช.) ใช้กับจำนวนเอกพจน์ หรือข้างหนึ่งของของที่เป็นคู่ เช่น กำไล ๑ ขอน สั้งซ์ ๑ ขอน

คำนาม

เขียนโดย ภาษาสยาม

วันเสาร์ที่ 06 กันยายน 2008 เวลา 07:04 น. - แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 18 พฤศจิกายน 2008 เวลา 19:53 น.

โคลง (ม.) ช้างป่าอยู่รวมกันหลายตัว

คัน (ช.) ของที่มีส่วนสำหรับถือและลาก รถ ร่ม ฉัตร คันชั่ง คันกระสุน หน้าไม้ แร้ว ช้อน

ส้อม ซอ เบ็ด ไถ

จัน (ม.) จันหมาก จันมะพร้าว

จับ (อ.) ขนมนจีน

จิบ (อ.) ของที่จิบ จิบพลู

หน้าที่ของคำนาม

คำนามเมื่ออยู่ในวลีหรือประโยค ทำหน้าที่ได้หลายอย่าง ดังต่อไปนี้

๑. คำนามทำหน้าที่เป็นประธาน เช่น

ครูตินักเรียน   ความดีคุ้มครองโลก

คำสมุหนามและลักษณะนามไม่นิยมนำมาเป็นประธานของประโยค เว้นแต่ได้กล่าวถึงหรือเขียนถึงคำนาม

ที่ใช้กับสมุหนามหรือลักษณะนามนั้นในประโยคต้น เช่น

ในป่านี้มีช้างอยู่ ๒ โขลง โขลงหนึ่งมีลูกช้างเผือก

รถจอดหน้าโรงเรียนหลายคัน คันโน้นเป็นของอาจารย์ใหญ่

๒. คำนามทำหน้าที่เป็นกรรมตรง เช่น แมวจับหนู คนดีมุ่งทำความดี คำสมุหนามและลักษณะนามไม่นิยมใช้เป็นกรรม

๓. คำนามทำหน้าที่เป็นกรรมรอง เช่น

นายสุเทพให้เงินขอมทาน ครูสอนหนังสือนักเรียน ชาวนาขายข้าวโรงสี

ในกรณีที่คำนามซ้อนกัน ๒ คำ หลังกริยาดังตัวอย่างข้างบนนั้นเพื่อให้แน่ใจได้ว่า คำหลังเป็นกรรมรอง ให้แทรกคำ

“แก่” “ให้แก่” เข้าไประหว่างคำนามทั้งสอง ถ้าได้ความหมายเช่นเดิม คำนามคำแรกจะเป็นกรรมตรงและคำนามหลัง

เป็นกรรมรอง (ของบุพบท)

เช่น คนเงินกินตะเกียบ ความหมายคือ คนเงินกิน(อาหาร)ด้วยตะเกียบ

ทหารยิงปืน   ความหมายคือ   ทหารยิง(ข้าศึก, เป้า) ด้วยปืน

๔. คำนามทำหน้าที่ขยายคำนาม เช่น

นายสวิงกำนันบางเขนได้รับรางวัลดีเด่น   ครูลงโทษสุวัฒน์หัวหน้าชั้น

๕. คำนามขยายกริยาเพื่อบอกสถานที่และทิศทาง เช่น

พ่อไปวัด   เขานอนโรงแรม

๖. คำนามทำหน้าที่ขยายกริยาหรือนามบอกเวลา เช่น

โรงเรียนหยุดวันเสาร์อาทิตย์   พ่อไปต่างประเทศวันนี้

อากาศตอนเช้าสดชื่น   คนวันจันทร์เป็นคนใจเย็น

๗. คำนามทำหน้าที่เป็นคำเรียกขานไวยากรณ์บาลี เรียก “อาลปะนะ” เช่น

แดง เธอทำการบ้านแล้วยัง ครูครับ   ผมทำการบ้านไม่ได้

หมอ   ผมพาเด็กมารักษา

๘. คำานามทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็ม (วิกิติการก) ให้แก่กริยาที่อาศัยส่วนเติมเต็ม (วิกตรรถกริยา) เช่น

เขาเป็นครู   เธอคือผู้หญิงในดวงใจ   แมวคล้ายเสือ

๙. คำานามทำหน้าที่บอกลักษณะ ชนิด หมวดหมู่ รูปสัณฐาน จำนวนมาตราและอาการนาม เรียกรวมว่า

ลักษณนาม ซึ่งรายละเอียดดูได้จากเรื่องลักษณนาม

ที่มา เอกสารประกอบการอบรมการเขียน . ผศ. ประเทือง คล้ายสุบรรณ